

OULUN SAVUHYPPÄÄJÄT

Lähinnä sisäasiainministeriön paloasiain osastosta on nyt kiinni Oulun laskuvarjosammutusryhmän tulevaisuus. Laskuvarjohyppääjien kouluttamista metsäpalojen varalta selvittävät tässä tutkimussihteeri Timo Heikkilä ja hyppymestari Tapio Satamo. Jälkimmäinenhän muuten palkittiin laskuvarjopuolen arvokkaimmalla vuotuisella tunnustuksella Neste Oy:n kiertopalkinnolla SIL:n viime syyskokouksessa perusteena mm. juuri savuhyppytoiminnan kehittäminen.

- Laskuvarjopalmiosten, eli nk. savuhyppääjäiskuryhmän kesällä -71 aloitettua ja silloin kesken jäänyttä koulutusta on jatkettu alkuperäisen suunnitelman mukaisesti metsäpalo-

kauden -72 aikana. Oulun Laskuvarjokerhosta kootun ryhmän koulutus on tapahtunut Oulun läänin Palontorjuntaliiton johdolla, mistä käytännössä on vastannut läänin lentotähystystoiminnan valvojana toiminut tutkimussihteeri Timo Heikkilä.

Koulutusmäärärahat on saatu aikanaan anomuksesta sisäasiainministeriön Palosuojelurahastosta.

Alkuperäisen suunnitelman mukaisesti pyritään tällä koulutusohjelmalla muodostamaan iskukykyinen, metsäpalojen sammutustyön johtamis- ja erikoistehtäviin perehtynyt 6—9 miehen suuruinen sammutusis-

kuryhmä vaikeasti luoksepäästävii metsäpalotapauksia varten.

Koulutusohjelmaan sisällytetyn palotilannehyppy- ja sammutustyöskentelyharjoituksen avulla on katsottu voitavan samalla kartoittaa savuhyppääjien käyttöarvo ja merkitys metsäpalotorjunnassa maasamme vielä selvittämättömänä toimintamuotona.

Viime kesän puolella välissä päästiinkin ryhmän koulutuksessa em. käytännön koulutusvaiheeseen, mikä käsitti tilannehyppyjä metsäpaloaikoille ja toimintaa metsäpalojen sammutustehtävissä. Käytännössä tämä merkitsi, että heinäkuun alkupuoliskolta lähtien Oulussa oli kulovaarallisina päivinä 2—5 miehen ryhmä savuhyppääjiä päivittäisessä lähtövalmiudessa metsäpalotilanteita varten.

Savuhyppääjien kannalta so-

pivia palotilanteita Oulun lähiseuduilla sattui kesän loppupuoliskolla kuitenkin vain kaksi, joihin ryhmä lähetettiin lentotähystykseltä saatujen hälytyksien perusteella.

Ryhmän hyväksikäytöstä ja toiminnasta saadut vähäisetkin kokemukset ovat tähän mennessä olleet positiivisia ja antaneet selvän näytön savuhyppääjien merkittävästä panoksesta vaikeasti luokse päästävissä metsäpalotilanteissa.

Kesän päätyttyä Oulun savuhyppääjäryhmän koulutuksesta tehdystä selonteosta ja siinä yhteydessä sisäasiainministeriön paloasiainosastolle jätetyssä esityksessä nähdään tarpeellisuutta vastaavien iskuryhmien kouluttaminen ja niiden perustaminen myös muiden Pohjois-Suomen suurempien alueellisten hälytyskeskusten yhteyteen.

Esityksessä todetaan lisäksi, ettei savuhyppääjien kouluttaminen mene suinkaan hukkaan, vaikka mahdollisesti tulevaisuudessa saataisiinkin käyttöön helikoptereita, koska tällöin tarvitaan vastaavan koulutuksen saaneita helikopteripalmiesiskuryhmiä.

Paloasiain osastolle jätetyssä esityksessä pidetään tärkeänä myös savuhyppääjien aseman ja vastuun selvittämistä sammutusorganisaatiossa, mikä tulee tarvittaessa vahvistaa ministeriön taholta.

Lopullista kannanmäärittelyä sisäasiainministeriön paloasiain osasto ei toistaiseksi ole tehnyt savuhyppääjien 'aseman' vahvistamiseksi palontorjuntaorganisaatiossamme, mutta joutunee lähtitulevaisuudessa näin tekemään.

Uusien ryhmien kouluttamiseen, tai uusien koulutusmäärärahojen saantiin ko. tarkoitukseen Palosuojelurahastosta ei ole periaatteellisia edellytyksiä, ennen kuin paloasiain osasto on tehnyt asiassa periaatteellisen kannanmäärittelyn.

Joka tapauksessa Oulun savuhyppääjäryhmän koulutusta ja hyväksikäyttöä on tarkoitus jatkaa tulevana kesänä. Toivotavasti siihen mennessä on asialle saatu periaatteellinen myönteinen kanta, joka mahdollistaisi ko. toiminnan eteenpäinviennin laajemminkin puitteissa.

Uusiku 3/73
Auttajat taivaalta työssä, tässä tosin katastrofiharjoituksessa eikä metsäpalossa. Harjoitus järjestettiin Oulussa v. 1971.

